

باسمه تعالی

سخنان مهم رئیس جمهور محترم جناب آقای دکتر حسن روحانی در اجلاس روسای دانشگاه ها و مراکز آموزشی تحقیقاتی

آقای دکتر روحانی روز سه شنبه ۱۵ بهمن ماه در اجلاس روسای دانشگاه ها، پژوهشگاه ها، پارک های علم و فناوری و مراکز آموزشی و تحقیقاتی سخنرانی مهمی ایراد فرمودند.

متن کامل سخنان حجه الاسلام والمسلمین دکتر حسن روحانی رئیس دولت تدبیر و امید به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا و نبينا محمد و آله الطاهرين و صحبه المنتجبين
قبل از هرچیز، دهه مبارک فجر انقلاب اسلامی و سرآغاز سی و ششمین بهار بعد از گذشت ۳۵ سال ایثار، مجاهدت و ایستادگی ملت بزرگ ایران پشت سر انقلاب، رهبری انقلاب و مسیری که مسیر تکاملی انقلاب بوده و مردم در آن ایستادگی و مقاومت کردند، را تبریک می گویم. دانشگاه ها در نهضت اسلامی و در پیروزی انقلاب، نقش بسیار بزرگی داشتند. از آغاز نهضت اسلامی که از مهر سال ۱۳۴۱ شروع شد، دانشگاه ها با حوزه و مردم و جوانان و فرهیختگان، همه با هم این مسیر را آغاز و شروع کردند. در سال ۱۳۴۲ به ویژه بعد از ۱۵ خرداد حرکتی که در میان جامعه مشاهده می کردیم دانشگاهیان، حوزویان و مردم عزیز ما در صف مقدم این حرکت بودند.

نقش تأثیرگذار دانشگاه ها در پیروزی نهضت و انقلاب اسلامی

آن وقت که امام در فروردین سال ۱۳۴۳ از زندان آزاد شد، جشن بزرگی که در مدرسه فیضیه برگزار شد، حضور دانشگاهیان در این مدرسه پررنگ بود. آن شب دو دسته گل بزرگ به مدرسه فیضیه وارد شد؛ یک دسته گل سفید و دیگری قرمز بود. یکی

مربوط به دانشگاه تهران و یک دسته گل مربوط به بازار تهران بود. به هر حال در آن جشن بزرگ، دانشگاه نمود فراوانی داشت. در آبان سال ۱۳۴۳ که امام دستگیر و تبعید شدند باز نقش دانشگاه، پررنگ بود. در سال‌های پایانی دهه ۴۰ آن وقت‌هایی که خود من هم سال‌های ۴۷ و ۴۸ دانشجوی دانشگاه تهران بودم - اینکه نام فیضیه قم و دانشگاه تهران را می‌آورم به خاطر این است که من شاهد بودم و الا دانشگاه‌های دیگر هم در همین مسیر بودند و یک مسیر را طی می‌کردند - دانشگاه روزهای پرفراز و نشیبی داشت و تا سال ۵۶ و ۵۷ اوج حرکت مردم، همه اقشار و به ویژه دانشگاهیان بود. بعد از پیروزی انقلاب در همه مقاطع، دانشگاه جزو پیشتازان حرکت تثبیت انقلاب اسلامی و تکامل راه انقلاب بود. در دوران دفاع مقدس، دانشگاه و دانشجویان جزو اقشاری بودند که نقش فعال داشتند. بعد از عملیات والفجر ۸ و فتح فاو ما دنبال ساخت پلی خاص بودیم. در عملیات خیبر پلی تحت عنوان پل خیبری وجود داشت و چون عملیاتشان هم خیبر بود، پل شناور بود که به پل خیبر معروف شد. این پل توسط اندیشمندان، صاحب‌نظران، جهادگران و استادان جهادی طراحی شده بود و بعد از والفجر ۸ نیاز به پلی داشتیم که با بمباران از بین نرود. در قرارگاه خاتم‌الانبیاء شاید ۳ الی ۴ روز هر روز جلسه داشتیم که یک پل جدید را طراحی کنیم. پل طراحی شد و این پل در برابر هر بمبارانی مقاوم بود. در واقع از یک پل معمولی مهندسی به مراتب مقاومتر بود. به هر حال طراحی این پل توسط صاحب‌نظران، اندیشمندان و استادان دانشگاه، عملیاتی و اجرایی و بعدها هم به پل بعثت معروف شد. در علوم و فناوری، تحقیقات و پیشرفت علمی دانشگاه در صف مقدم بوده و هست. پژوهشگاه‌ها، پژوهشکده‌ها، دانشگاه‌ها و دانشگاه‌های بزرگ و پارک‌های علم و فناوری و نخبگان نقش بسیار ارزشمندی را در حرکت این کشور در مسیر توسعه داشته‌اند.

دانشگاه باید آزادی و استقلال آکادمیک خود را بازیابد.

انقلاب اسلامی، پیروزی در دفاع مقدس، حرکت در مسیر پیشرفت و توسعه را خدمت شما استادان، رؤسای دانشگاه‌ها و مسئولان این وزارتخانه، تبریک و تهنیت می‌گویم. در واقع جشن انقلاب، جشن همه است؛ به ویژه دانشگاهیان که نقش پررنگی را در نهضت اسلامی، انقلاب اسلامی و ادامه راه انقلاب داشتند. خوشحالم که در طول نزدیک به شش ماه که دولت تدبیر و امید کار

خود را آغاز کرده، این ششمین بار است که در جمع دانشگاهیان توفیق حضور می‌یابم. این هم توفیق است و هم اهمیت دادن دولت به دانشگاه و نقش دانشگاه، پژوهشگاه‌ها، پارک‌های علم و فناوری و همه محققان و صاحب‌نظران است. در طول سخنرانی‌هایم به نکاتی تأکید کردم و آن اینکه دانشگاه باید استقلال آکادمیک خودش را باز یابد. دانشگاه باید آزادی آکادمیک خود را باز یابد. تحقیق و آزادی، توسعه علمی و آزادی همواره دستشان در دست یکدیگر است.

ما نیاز به محیط امن در دانشگاه داریم نه محیط امنیتی

هیچ جا علم و تحقیق را بدون محیط آزاد نمی‌توانید بیابید. نیازمند محیطی امن در دانشگاه‌ها هستیم. اما نیاز به محیط امنیتی نداریم. دانشگاه باید فضایش، فضای علم باشد، نه سیاست‌زدگی. فضای دانشگاه باید فضای آرام داشته باشد، اما نه فضای خاموش. به دانشگاهی نیاز داریم که در آن آموزش، تعلیم و پژوهش، تحقیق و بینش باشد و دانشوری و روشنفکری آن دانشگاه بتواند فضای جامعه را عوض کند. ما دنبال دانشگاهی نیستیم که در کنجی تحقیق کند و تحقیقش به جامعه برنگردد. دنبال تحقیق، فقط تا تدوین مقاله نیستیم. چرخه علم و فناوری در دانشگاه ما باید کامل شود. ما نیاز به پژوهش‌های توأم با اخلاق داریم. نیاز به پژوهش‌هایی داریم که اصیل و محقق از تلاش خود مایه گذاشته باشد.

نیاز به دانشگاهی داریم که قدرت تعامل و همراهی با جهان را داشته باشد.

نیازمند دانشگاهی هستیم که در آن دانشگاه کارآفرین تربیت شود نه کارجو. ما نیاز به دانشگاهی داریم که در آن دانشگاه، دانشجوی خلاق تربیت شود. نیازمند دانشگاهی هستیم که علم و پژوهش در آن مکمل هم و در کنار یکدیگر باشند. به دانشگاهی نیاز داریم که قدرت تعامل با جهان و روند پیشرفت جهان داشته باشد. ما نیاز به دانشگاهی داریم که این دانشگاه اثرش تولید ثروت و قدرت باشد. نیاز به دانشگاهی داریم که مردم جامعه ما و ملت ما آثار آن دانشگاه را در زندگی خود لمس کنند، دانشگاه باید به بهبود زندگی جامعه منتهی شود. ما هم معلم، مدرس و هم محقق و پژوهشگر می‌خواهیم، هم روشنفکر و دانشور. تعلیم یافته دانشگاه که اهل تحقیق است و مسایل فرهنگی و اجتماعی و سیاسی خود را، برای حل مسایل اجتماعی و سیاسی از علم بهره می‌جوید و آن دانشور و روشنفکر می‌شود. ما نیاز به هر سه داریم؛ معلم محقق روشنفکر.

کمیت با کیفیت در دانشگاه‌ها توازن داشته باشد.

برای این کار دانشگاه مسیر طولانی در پیش رو دارد. بسیاری از این نکاتی که الان در قالب و بیان دیگر گفتم در آن پنج سخنرانی قبل به آن اشاره کردم. دولت به همه آنها پایبند است. دولت دنبال دانشگاهی است که بین کمیت و کیفیت توازن باشد. خیلی خوشحال می‌شوم که بشنوم ۴۰ هزار دانشجوی دکترا داریم. اما شما دانشگاه‌های دنیا را نگاه کنید ببینید دانشجوی دکتری آن چند نفرند. فکر می‌کنید در سال یک دانشگاه بزرگ اروپایی و آمریکایی چند دکتری تحویل می‌دهد. آمار را نگاه کنید. من از بسیاری از دانشگاه‌ها خبر دارم. خیلی خوب است که همه دکتر شوند. من به هر که می‌رسم غیر دکتر در ایران ظاهراً استثنا است. "آلا ما خرج بالدلیل". ما که افتخار می‌کنیم همه دارای Ph.D باشند، تحقیق کرده باشند و مراحل علمی را پیموده باشند، خیلی خوب است، اما واقعاً کیفیت لازم هم وجود دارد؟ اگر شما بگویید هست من خوشحال می‌شوم. من قضاوت شما را می‌پذیرم. شما روسای دانشگاه‌ها هستید، شما رؤسای پژوهشگاه‌ها و پژوهشکده‌ها و مدیران و مسئولان پارک‌های علم و فناوری هستید. می‌پذیرم اگر شما بگویید کیفیت دار است. اما کمیت ما با کیفیت ما باید توازن داشته باشد. درست است که گول کنکور را پشت سر گذاشتیم. درست است وحشت کنکور برای آنهایی که در دوره کارشناسی می‌خواهند وارد شوند، آن گول تقریباً کنار رفته اما مشکلات ما حل شده است؟ دانشگاه‌های ما دارای کیفیت مطلوب هستند؟ اصلاً شما در دانشگاه می‌خواهید چه کار کنید؟ شما

دنبال این هستید که غنچه‌ها را به گل شکوفای معطر تبدیل کنید. همان که قرآن تعبیر به فلاح می‌کند. فلاح همین است. لعلمکم تفلحون همین است. فلاح یعنی شکفتن و باز شدن. یعنی آن بذری که تبدیل می‌شود به گیاه با همه باروری. شما دنبال شکوفایی هستید، شکوفایی ذهنی، علمی دانشجویان. شما میراث گذشتگان را با بیانی علمی و روز به جوانان عزیز منتقل می‌کنید و آنها را در علم و دانشگاه در مسیر رشد قرار می‌دهید. شما علاوه بر آن از دانش امروز و تحقیقات امروز، جوانان عزیز را مطلع می‌کنید. با محیط علمی و امکانات علمی، تنها استاد که کافی نیست. شما یک محیط مناسب هم نیاز دارید. یک کتابخانه مناسب هم برای دانشجویان نیاز دارید. شاید امروز اینترنت هم جای آن را پر کرده باشد و اوضاع آن را ایجاد کرده باشد. پس نیاز است که امکانات به راحتی در فضای مجازی بتواند سیر کند. شما نیاز دارید به یک محیط امن تا بتوانید حرفتان را بزنید و نظرتان را بگویید.

دولت محیط امن را برای دانشگاه می‌پسندد.

علم، مرز نمی‌شناسد، تحقیق، خط قرمزهایی را که امروز در جامعه ما معمول است نمی‌شناسد. خط قرمز تحقیق و علم، منافع و مصالح ملی است. این خواست و نیاز مردم است و اینها برخی خط قرمز نیست، خط راهنماست. چرا در علوم انسانی پیشرفت نمی‌کنیم؟ چرا در ژنتیک و شبیه‌سازی و انرژی‌های نو پیشرفت می‌کنیم و در علوم انسانی، حقوق و اقتصاد و علوم اجتماعی پیشرفت نمی‌کنیم؟ چرا صاحب نظریه نیستیم چرا در طب و شیمی پیشرفت می‌کنیم. در شیمی، فیزیک و پزشکی خط قرمز ندارید و راحتید. در علوم سیاسی که می‌آیید خط قرمز دارید. خب، آدم دو چشم دارد و می‌تواند فقط روبرویش را ببیند؛ هشت تا چشم که ما نداریم، هم پشت را ببینیم، هم شمال، هم جنوب هم فوق و ... این که نمی‌شود. خدا دو چشم که بیشتر به آدم نداده است. ما روبرویمان را می‌توانیم ببینیم. یعنی آینده را باید ببینیم. یعنی منافع ملت را باید ببینیم. هی باید برگردم پشت سر را نگاه کنم. کافی نیست که پشت سر را نگاه کنید. دائم باید راست را نگاه کند، راست را که نگاه می‌کنید کافی نیست باید چپ را نگاه کنید، چپ را که نگاه کنید کافی نیست باید به آسمان‌ها و اعماق زمین نگاه کنید، آیا این می‌شود تحقیق؟ این می‌شود محیط امن؟ این دولت محیط امن را برای دانشگاه می‌پسندد. یعنی احساس امنیت کنند. همه ما باید فضا را برای رشد علمی دانشجویانمان آماده کنیم و بتوانید در رشته‌های مختلف تحقیق لازم را انجام دهیم و صاحب نظریه بشویم. البته که همه استادان، دانشجویان ما انقلابشان و کشورشان و فرهنگشان و اسلامشان را دوست دارند. یک عده شدند متولی و همه مردم مشکوک شدند و مورد شک و تردید

هستند. شما چه کاره هستید که خودتان را متولی همه چیز می‌دانید. با یک شعار، آدم متولی می‌شود. با یک چهره و قیافه آدم متولی می‌شود. به چه مناسبت شما دلسوزتر از دیگران هستید.

مردم ما عاشق کشور، اسلام، انقلاب و امام (ره) هستند.

بگذارید یک محیط باز ایجاد شود، مردم ما عاشق کشورند، عاشق اسلامند، عاشق انقلابند و عاشق امام‌اند. قانون اساسی را قبول دارند. رهبری نظام را قبول دارند، چرا به همه شک می‌کنیم ما؟ طرف هر چه قسم می‌خورد ما قبول نمی‌کنیم. این قدر در این زمینه، خوب محقق هستیم. تمام زندگی طرف را بررسی می‌کنیم. واقعاً آدم بیکار چقدر داریم؟ تمام سخنرانی‌ها و تمام نوشته‌ها، مقالات را بررسی می‌کنیم، تا یک نقطه ضعف پیدا کنیم آن را بزرگ، بزرگ و بزرگتر کنیم. دست برداریم از این کارهای جناحی و حزبی. این جناح آن جناح، راست و چپ. بس است یک مقدار به فکر مردم باشیم. مقداری به فکر کشور و آینده باشیم. البته در کنار پرورش و فلاح بخش علمی و تحقیقی باید به فکر بخش اجتماعی و سیاسی هم باشیم. دانشجوی ما باید دانشجوی مسئول جامعه‌پذیر آگاه باشد، تنها کافی نیست که از هندسه و فیزیک و شیمی و فیزیولوژی و چارچوب‌های علمی تنها باخبر باشد. باید از منافع ملی‌اش هم باخبر باشد. باید از بدخواهان داخلی و خارجی هم باخبر باشد. باید از مصالح ملی‌اش باخبر باشد و دنیا را بشناسد.

کسی حق ندارد با پول بیت‌المال برای یک حزب یا جناح در دانشگاه تبلیغ کند.

شناخت جهان، شناخت سیاست در دانشگاه باید انجام بگیرد اما این معنایش این نیست که دانشگاه مرکز حزب و یا جناح باشد. هیچ کس حق ندارد با پول بیت‌المال برای تبلیغ یک حزب یا یک جناح در دانشگاه کار کند. ما باید برای ارتقاء افکار اجتماعی و سیاسی دانشجویان تلاش کنیم. ما باید برای آشنایی با دانشجویانمان نسبت به حقوقشان و حقوق شهروندی تلاش کنیم. باید نسبت به آشنایی دانشجویانمان با فضای جهانی تلاش کنیم. به چه مناسبت، کسی باید برای این حزب و آن حزب، یا آن جناح و این جناح تلاش کند. جناح سر جای خودش. بروید یک ساختمان با پول خودتان درست کنید. از جیب مبارک، چرا از جیب بیت‌المال. بروید ساختمان درست کنید. آنجا جمع و تبلیغ کنید. هر کاری می‌خواهید بکنید. خیلی هم خوب است، اشکال ندارد استقبال می‌کنیم. دولت هم لازم باشد کمک می‌کند.

دانشگاه متعلق به ملت است؛ متعلق به یک جناح نیست.

اما دانشگاه متعلق به ملت است. متعلق به یک جناح نیست. کلاس دانشگاه برای همه است. حتماً بعضی از گزارش‌هایی که به دست ما می‌رسد نادرست است. من که باور نمی‌کنم کسی در یک سمتی باشد و جایگاهی داشته باشد. به عنوان معلم دانشگاه، استاد، مدرس بخواهد بین دانشجویان فرقی بگذارد. من باور نمی‌کنم. که بگوید این برای این جناح است اون برای آن جناح است. من باور نمی‌کنم نمی‌شود. استادان، بزرگان، روسای دانشگاه‌های ما، مسئولان وزارت علوم ما امکان ندارد این چنین باشند. بیایم هم قسم شویم شایسته‌سالاری هر که عالمتر است عالمتر و آگاه‌تر است اخلاقی‌تر و فداکارتر است برای اینکه این کشور و این ملت را قدر بنهیم و ارج بنهیم فضا را برای پیشرفت آماده کنیم. ما باید فضای لازم را برای رشد سیاسی دانشجویان آماده کنیم نه رشد جناحی. رشد سیاسی وظیفه ماست. این برای کشور ما ضرورت دارد. البته بحث جسمی و سلامت دانشجویان بسیار مهم است. ما باید فضای لازم برای ورزش آنها مخصوصاً برای دختران ما که فضا برای آنها در این زمینه شاید کمتر از پسران باشد. سلامت امروز دانشجویانمان و فردای دانشجویانمان، خوابگاهشان، غذایشان و آنچه به سلامت آنها مربوط می‌شود جزو وظایف ما است. اینها باید نیروی سالم کارآمد برای توسعه امروز و فردای کشور باشند.

دانشگاه مسئله نیست بلکه راه حل است.

ما در دانشگاه و در مراکز علمی که در اختیار داریم باید بدانیم که از نظر این دولت دانشگاه راه حل است. دانشگاه مسئله نیست. بعضی‌ها خود دانشگاه و استاد و دانشجو را مسئله می‌دانند و می‌خواهند آن مسئله را حل کنند. آن وقت می‌رسیم به ستارگان و آسمان دانشجوی ستاره‌ای از آنجا شروع می‌شود. دانشگاه را مسئله می‌دانند. ان‌شاءالله که اینجور نیست و الان دیگر چنین وضعی نداریم. بعضی‌ها دانشگاه و دانشجو را تهدید می‌دانند و نه فرصت. از نظر دولت تدبیر و امید دانشگاه مسئله نیست و دانشگاه راه حل است. از نظر این دولت چون دانشگاه راه حل است پس دانشگاه باید منتقد و اظهار نظر کند. دانشگاه باید کمک کند، پس دانشگاه باید راه بدهد. از نظر آنهایی که دانشگاه مسئله است باید مرتب مراقب بود نه با چشم که با دوربین‌های متنوع باید مراقب بود. ما این را نمی‌پذیریم. این دولت نمی‌پذیرد که دانشگاه مسئله است. دانشگاه راه حل برای کشور است. ما می‌خواهیم دانشگاه جهانی بیندیشد، جهانی فکر کند و جهانی تحقیق کند. اما ملی و محلی عمل کند. اما چرا دانشگاه ما با بازار کار ما تناسب ندارد. چرا ما دانشجوی تربیت می‌کنیم. با این همه مشکلات مالی که ما داریم البته دولت هر چقدر توان داشته باشد، هر چه پول در دانشگاه هزینه شود هزینه نیست، درآمد است. اما به هر حال دانشگاه باید به گونه‌ای دانشجوی را تربیت کند که بتواند معضلات اجتماعی ما را حل کند. ارتباط دانشگاه با بازار کار، من خواهش می‌کنم، شما منتظر دولت نباشید. خودتان مسئولید. شما باید به دولت کمک کنید. دولت باید دولت دانش‌بنیان مدرن باشد. دانشگاه است که باید به میدان بیاید و کمک کند. شما به ما راه حل بدهید. شما در بخش اقتصاد و سیاست به ما راه حل بدهید. خود شما باید دانشگاه را نقد کنید. چرا دانشگاه خاموش است؟ چرا استادان خاموشند؟ ما شهامت سقراطوار را می‌خواهیم. از چه می‌ترسید؟ چرا یک کار بزرگ بین‌المللی انجام می‌شود. استادان دانشگاه خصوصی برای رییس جمهوری نامه می‌نویسند. چرا نمی‌آیند حرف بزنند و صحبت کنند؟ لاقلاً این توافق ژنو اولین گشایش برای دانشگاه و برای پول دانشجویها بود. فقط یک عده معدود که از جای معدود تغذیه می‌شوند. آنها باید حرف بزنند. آنها هم البته حرف بزنند اشکال ندارد، نقد کنند اشکال ندارد، چرا یک عده کم‌سواد بیایند حرف بزنند؟ استادان دانشمند ما بزرگان دانشگاه ما خصوصی چرا حرف می‌زنند و نمی‌آیند در میدان.

تیم مذاکره کننده هسته‌ای تربیت شده دانشگاه‌های کشور هستند.

آینده تاریخ بر ما نمی‌بخشد. ما یک رسالت بسیار سنگینی بر دوش داریم چرا وقتی ما یک قدم برمی‌داریم صهیونیست‌ها شب و روز داد و فریاد می‌زنند و عصبانی‌اند. چرا برخی از کشورهایی که از لحاظ جغرافیایی همسایه ما هستند و نزدیک ما هستند همه جا داد می‌زنند و فریاد می‌زنند. معلوم است که کار بزرگی صورت گرفت. معلوم است اقدام مهمی صورت گرفته است. این اقدام از آثار دانشگاه است. آنهایی که در مذاکره حرف می‌زنند تربیت شده دانشگاه‌ها هستند. آنهایی که امروز تصمیم می‌گیرند، تربیت شده دانشگاه‌ها هستند. چرا نمی‌آییم در جامعه. چرا وصل نمی‌شویم به دریای خروشان مردم. اکثریت قاطع قریب به اتفاق جامعه ما خوب می‌بینند و خوب می‌فهمند. من در بخش آسایشگاه‌ها جانبازهای عزیز را زیارت می‌کنم. آنها هم دقیق می‌دانند چه خبر است. می‌دانیم کی‌ها هستند. دارند چه کار می‌کنند. همه ما می‌دانیم. محاسبه‌گری را کنار بگذاریم. اینکه دیگران ما را ملامت می‌کنند کنار بگذاریم. اینکه کی‌ها به ما به به و چه چه می‌گویند کنار بگذاریم.

در سیاست خارجی به دنبال آشتی هستیم نه رویارویی

من نمی‌خواهم نقد کنم. می‌خواهم خود شما خودتان را نقد کنید. دانشگاه از خودش نقد کند. بحث من فقط سیاست خارجی نیست. ما دنبال آشتی نمی‌خواهیم برویم. می‌خواهیم رو در روی هم بایستیم. ما می‌خواهیم یک نکته‌ای که در گذشته دور یا نزدیک بوده آن را رها نکنیم. پیغمبر چنین عمل می‌کرد. مگر ما تابع پیغمبر اسلام نیستیم. مگر نیامد در مکه آن همه افراد بدخواهی که سالیان دراز بر او و یارانش ظلم کرده بود، نه ظلم عادی، زیر شکنجه آنها را کشته بودند. بزرگترین ظلم تاریخ را انجام دادند وقتی پیغمبر فاتح، وقتی پیغمبر پیروز در مکه آمد چه گفت؛ نگفت فذهب فان.. ایوم یوم المرحمه. نگفت امروز که ما پیروزیم روز انتقام نیست. روز رحمت است. نگفت بروید و همه آزادید. برای سرسخت‌ترین دشمن خود، خانه‌اش را تبدیل کرد به مأمن. گفت هر که به خانه‌اش برود در امن است و هر که در خانه ابوسفیان باشد در امن است. ما تابع چنین پیغمبری هستیم. این انقلاب برای این بود. این ۲۲ بهمن برای این بود که ما اسلام را و اخلاق را حاکم کنیم؛ این اعتدال، اعتدالی که می‌گوییم، یعنی عقلانیت، اعتدال یعنی منافع کشور، اعتدال یعنی مدارا، اعتدال یعنی فاصله گرفتن از افراط، تندرستی‌های نابجا، کی می‌خواهد این پرچم را به دوش بگیرد. شما هستید و باید به دوش بگیرید. ملت کار خودش را در ۲۴ خرداد انجام داد. ما می‌خواهیم دنباله‌رو باشیم، دنباله‌رو راه ملتمان. از بحث‌های سیاسی هم بگذریم. در گرفتاری‌های مردم، مشکلات مردم، دانشگاه نمی‌خواهد بیاید. در محیط‌زیست نمی‌خواهد بیاید در هوای آلوده نمی‌خواهد بیاید وارد شود. من نمی‌خواهم بگویم تحقیقات بنیادین انجام ندادیم اما امروز برخی از تحقیقات کاربردی مورد نیاز جامعه ما یک ضرورت و وظیفه است، امروز بیاید در هر استان‌تان جهانی بیندیشید و ملی و محلی حل کنید. در استان خودتان، دانشگاه خودتان، دانشگاه استان نمی‌خواهد به مسایل استان پردازد. برایش راه‌حل پیشنهاد کند، تحقیقاتش را در آن مسیر قرار دهد. مدام به فکر ISA نباشیم، به فکر امتیاز نباشیم. رها کنیم این شرک‌ها را و به فکر کشورمان و ملتمان باشیم.

هیأت امنای دانشگاه‌ها بر اساس شایسته‌سالاری تقویت شوند.

زنجیره علم را کامل کنیم. مقاله به تنهایی به درد نمی‌خورد. مقاله باید بیاید در زندگی مردم. شما فرهیختگان جامعه و بزرگان جامعه هستید. مردم چشم امید به شما دوخته‌اند. می‌خواهم بگویم دانشگاه خودش وارد شود و از خودش نقد کند. و خودش راه‌حل پیشنهاد دهد. من می‌گویم هیأت امنای تقویت شوند. نقش آنها پررنگ شود در هیأت امنای شایسته‌سالاری مدنظر قرار بگیرد.

همه در کشور بگذارند وزارت علوم به وظیفه قانونی خودش عمل کند.

دل باختگان علم بیایند دانشگاه به محل علم، دانش و فناوری و تحقیق. اینجا محل ایجاد ثروت است. ما همه بیاییم دست به دست هم بدهیم. دهه فجر انقلاب است. برای ملتمان، کشورمان، دانشگاه باشد. نکند خدای ناکرده یک وقتی دانش کاه باشد. ما باید دانشگاه را مرکز علم و تحقیق و مرکز پرورش قرار دهیم و دانشجو را به عنوان کاردان و کارآفرین برای توسعه کشورمان و مسیر ترقی آماده کنیم. من خواهش می‌کنم همه عزیزان در کشور بگذارند وزارت علوم به وظیفه قانونی خود عمل و قانون را اجرا کند. اگر وزیر مسئول است باید به مسئولیت خودش عمل کند. دولت از کار قانونی و از اجرای مسئولیت وزیر محترم علوم که خود از اندیشمندان و فرهیختگان و ایشان مورد احترام اکثریت قاطع استادان است بگذاریم. وزارت کار خودش را انجام می‌دهد. بگذاریم روسا به وظیفه خودشان عمل کنند. بگذاریم فضایی را ایجاد کنیم که در آن فضا در دانشگاه تحمل را بالا ببریم. اشکال ندارد یک دانشجوی و یک گروهی به یک فکر سیاسی خاصی وابستگی داشته باشند. اشکالی ندارد، آزادند اما در دانشگاه بگذاریم محیط مدارا درست شود ما در دانشگاه زبان علم، زبان عقلانیت را گسترش دهیم. در دانشگاه فضایی ایجاد کنیم که آن کرسی آزاداندیشی که مقام معظم رهبری بر آن تأکید کردند چه شد؟ آن کرسی آزاداندیشی یعنی تضارب آراء آزاد. تحمل‌ها را بالا ببریم. فکر می‌کنم اگر بنا بود صحبت کنیم وزیر علوم هم می‌توانست صحبت کند و ما استفاده کنیم. ببخشید که اینقدر صحبت طولانی شد. بار بزرگی بر دوش شماست. دولت به دانشگاه، دانشجو، استادان، فرهیختگان و صاحب‌نظران احترام می‌گذارد. هر رییس دانشگاه و هر استادی و مسئولی در وزارت که دنبال شایسته‌سالاری باشد و برای پیشرفت دانشگاه قدم بردارد دولت با همه وجود حامی اوست. ان شاء الله همه دست به دست هم دهیم و بتوانیم آینده بهتری را برای ملتمان، کشورمان و توسعه این مملکت برای دستیابی به منافعمان در این کشور آماده کنیم. پیروز و موفق باشید.

«والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته»

منبع خبر: پایگاه اطلاع رسانی ریاست جمهوری اسلامی ایران